

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 11 december 2018
(OR. en)

15471/18

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0415 (CNS)**

**FISC 556
ECOFIN 1192
DIGIT 253**

VOORSTEL

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	11 december 2018
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Nr. Comdoc.:	COM(2018) 819 final
Betreft:	Voorstel voor een RICHTLIJN VAN DE RAAD tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 wat betreft de bepalingen inzake afstandsverkopen en bepaalde binnenlandse leveringen van goederen

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2018) 819 final.

Bijlage: COM(2018) 819 final

Brussel, 11.12.2018
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 wat betreft de bepalingen inzake afstandsverkopen en bepaalde binnenlandse leveringen van goederen

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Op 5 december 2017 heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad¹ ("de btw-richtlijn e-commerce") tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG² ("de btw-richtlijn"), die onder meer:

- de reikwijdte van de speciale regelingen voor niet-gevestigde belastingplichtigen die telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen, zoals bepaald in de artikelen 358 tot en met 369 duodecies van de btw-richtlijn (het zogenoemde "mini-éénloketsysteem") uitbreidt tot alle soorten diensten evenals tot intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen, zodat het mini-éénloketsysteem een éénloketsysteem wordt. Het mini-éénloketsysteem biedt verrichters van zulke diensten de mogelijkheid om de btw die voor deze diensten in andere lidstaten verschuldigd is, aan te geven en te betalen via een webportaal in de lidstaat waar zij voor de btw geïdentificeerd zijn;
- bijzondere bepalingen introduceert die gelden voor belastingplichtigen die via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, bepaalde leveringen van goederen of diensten aan niet-belastingplichtigen door andere belastingplichtigen faciliteren.

Het doel van dit voorstel is om aanvullende regels vast te stellen die nodig zijn om deze vanaf 1 januari 2021 van toepassing zijnde wijzigingen van de btw-richtlijn te onderschragen, in zoverre die schraging niet mogelijk is door middel van de uitvoeringsmaatregelen van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad³ ("de btw-uitvoeringsverordening"). Het gaat in het bijzonder om de bepalingen met betrekking tot elektronische interfaces ter facilitering van de levering van goederen aan in de EU gevestigde niet-belastingplichtigen door niet in de EU gevestigde belastingplichtigen en de bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer wanneer het éénloketsysteem voor afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen niet wordt gebruikt.

• Samenhang met de huidige bepalingen op dit beleidsterrein en met ander beleid van de Unie

Bij dit voorstel worden de nadere uitvoeringsbepalingen vastgesteld die een aanvulling moeten vormen op de btw-richtlijn e-commerce, die deel uitmaakt van het btw-actieplan⁴.

¹ Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad van 5 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG en Richtlijn 2009/132/EG wat betreft bepaalde btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkopen van goederen (PB L 348 van 29.12.2017, blz. 7).

² Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

³ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (herschikking) (PB L 77 van 23.3.2011, blz. 1).

⁴ COM(2016) 148 final – "Naar een gemeenschappelijke btw-ruimte in de EU – Tijd om knopen door te hakken".

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

De btw-richtlijn e-commerce is, in aanvulling op het btw-actieplan, aangewezen als een belangrijk initiatief in de strategie voor de digitale eengemaakte markt⁵, de strategie voor de eengemaakte markt⁶ en het actieplan inzake e-overheid⁷.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Het voorstel steunt op artikel 113 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Krachtens dit artikel stelt de Raad, na raadpleging van het Europees Parlement en het Europees Economisch en Sociaal Comité met eenparigheid van stemmen, volgens een bijzondere wetgevingsprocedure, de bepalingen vast die betrekking hebben op de harmonisatie van de regels van de lidstaten op het gebied van de indirecte belastingen.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel behandelt bepaalde problemen die voortvloeien uit de goedkeuring van de btw-richtlijn e-commerce die in alle lidstaten op dezelfde wijze moet worden toegepast. De wijzigingen hebben in het bijzonder tot doel te waarborgen dat de bepalingen over elektronische interfaces door alle lidstaten op geharmoniseerde wijze worden toegepast zodat geen mazen in de wetgeving ontstaan die zouden kunnen leiden tot inkomstenverliezen.

Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

- **Evenredigheid**

Het voorstel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel, dat wil zeggen dat het niet verder gaat dan wat nodig is voor de doelstellingen van de btw-richtlijn e-commerce te verwezenlijken en de goede werking van de interne markt te waarborgen. Net als bij het subsidiariteitsbeginsel kunnen de lidstaten de probleempunten niet aanpakken zonder een voorstel tot wijziging van de btw-richtlijn.

- **Keuze van het instrument**

Het voorstel vereist een wijziging van de btw-richtlijn. In het voorstel worden specifieke regels vastgesteld voor de correcte toepassing van bepaalde voorschriften van de btw-richtlijn e-commerce, waar de nagestreefde doelen niet kunnen worden verwezenlijkt door middel van uitvoeringsbepalingen, aangezien de basisvoorschriften van de btw-richtlijn daartoe zouden moeten worden gewijzigd. Het gaat in het bijzonder om de bepalingen met betrekking tot elektronische interfaces ter facilitering van de levering van goederen in de EU door niet in de EU gevestigde belastingplichtigen en de bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer wanneer het éénloketsysteem voor invoer niet wordt gebruikt.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Binnen het kader van de groep over de toekomst van de btw heeft de Commissie verschillende overleggrondes georganiseerd met de autoriteiten van de lidstaten, zowel met de belasting- als

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

met de douanediensden. De Commissie heeft eveneens de betrokken bedrijven geraadpleegd in het kader van de btw-deskundigengroep en gerichte vergaderingen met providers van elektronische interfaces en postexploitanten. Tot slot zijn vertegenwoordigers van de belasting- en douanediensden en de betrokken sectoren van het bedrijfsleven in maart 2018 samengekomen voor een specifieke Fiscalis 2020-workshop in Malta, waar ze van gedachten hebben gewisseld over de problemen die voortvloeien uit de toepassing van de btw-richtlijn e-commerce.

- **Effectbeoordeling**

Voor dit voorstel is een effectbeoordeling uitgevoerd die tot de goedkeuring van de btw-richtlijn e-commerce heeft geleid. Het onderhavige voorstel wijzigt alleen wat nodig is voor de goede werking van een aantal bepalingen van die richtlijn.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voornaamste doel van het voorstel is de uitdieping van de bepalingen betreffende belastingplichtigen die via elektronische interfaces, zoals marktplaatsen, platforms en portalen, de levering van goederen binnen de EU door niet in de EU gevestigde belastingplichtigen faciliteren. De voorgestelde wijzigingen zullen de administratieve lasten voor dergelijke belastingplichtigen vereenvoudigen door hen toe te staan meer transacties te registreren via het éénloketsysteem, zodat de inning van btw wordt verbeterd. Deze bepalingen hebben dus geen gevolgen voor in de EU gevestigde micro-ondernemingen of kmo's.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

Op de uitvoering zal worden toegezien door het Permanent Comité inzake administratieve samenwerking (SCAC), bijgestaan door het Permanent Comité inzake informatietechnologie (SCIT).

- **Artikelsgewijze toelichting**

In het bij de btw-richtlijn e-commerce toegevoegde artikel 14 bis van de btw-richtlijn is bepaald dat indien een belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, of portaal, hetzij afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR faciliteert (artikel 14 bis, lid 1), hetzij de levering van goederen binnen de Gemeenschap door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan een niet-belastingplichtige (artikel 14 bis, lid 2) faciliteert, de belastingplichtige die de levering faciliteert, geacht wordt die goederen zelf te hebben ontvangen en geleverd.

Business-to-consumerverrichtingen (B2C) tussen een leverancier die goederen verkoopt aan een afnemer via een elektronische interface worden op die manier opgesplitst in twee leveringen: een levering van die leverancier aan de elektronische interface (B2B-levering) en een levering van de elektronische interface aan de afnemer (B2C-levering). Daarom moet worden bepaald aan welke levering de verzending of het vervoer van de goederen moet worden toegerekend teneinde de plaats van levering naar behoren te kunnen bepalen. In

artikel 1, lid 1, is bepaald dat de verzending of het vervoer moet worden toegerekend aan de levering van de elektronische interface aan de afnemer, zoals ook is vermeld in de Raadsnotulen bij de aanneming van de btw-richtlijn e-commerce.

Artikel 14 bis, lid 2, als zodanig toepassen, zou aanvullende administratieve lasten veroorzaken voor de betrokken bedrijven en leiden tot het risico op verlies van btw-inkomsten uit de betaling van btw door de elektronische interface aan de leverancier die via de elektronische interface goederen verkoopt. De volgende voorgestelde wijzigingen hebben betrekking op deze kwesties:

- de B2B-levering van de leverancier die goederen via de elektronische interface aan de elektronische interface verkoopt, is vrijgesteld (artikel 1, punt 2), en die leverancier heeft het recht om de door hem betaalde voorbelasting met betrekking tot de aankoop of invoer van de geleverde goederen in aftrek te brengen (artikel 1, punt 3);
- overeenkomstig artikel 369 ter van de btw-richtlijn, als gewijzigd bij de btw-richtlijn e-commerce, mag het éénloketsysteem alleen worden gebruikt om btw aan te geven en te betalen over intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en niet voor binnenlandse goederenlevering. Aangezien leveranciers die goederen verkopen via een elektronische interface mogelijk een voorraad goederen aanhouden in verschillende lidstaten vanwaaruit zij binnenlandse leveringen doen, zouden de elektronische interfaces die geacht worden de goederen zelf te hebben geleverd, verplicht zijn zich voor de btw te registreren in elke van deze lidstaten om de op deze binnenlandse leveringen verschuldigde btw te betalen. Dit zou de eenvoud van het éénloketsysteem voor elektronische interfaces tenietdoen en resulteren in bijkomende verplichtingen voor de leveranciers. Daarom wordt voorgesteld elektronische interfaces toe te staan het éénloketsysteem ook te gebruiken voor binnenlandse leveringen aan afnemers wanneer die interfaces geacht worden de goederen zelf te hebben geleverd, overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, van de btw-richtlijn. Titel XII, hoofdstuk 6, van de btw-richtlijn moet daartoe als volgt worden gewijzigd:
 - wijziging van de titel van het hoofdstuk en van afdeling 3 ervan (artikel 1, punten 5 en 6 van de onderhavige richtlijn);
 - wijziging van de definitie van de lidstaat van verbruik (artikel 1, punt 7, onder a), van de onderhavige richtlijn);
 - uitbreiding van het toepassingsgebied van de bijzondere regeling (artikel 1, punt 8, van de onderhavige richtlijn);
 - wijziging van de bepaling betreffende de uitsluiting van een belastingplichtige uit de bijzondere regeling (artikel 1, punt 9, van de onderhavige richtlijn);
 - aangifte van deze binnenlandse leveringen toestaan in de btw-aangifte van het éénloketsysteem (artikel 1, punten 10 en 11 van de onderhavige richtlijn).

Tot slot wordt een wijziging voorgesteld in de bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer wanneer het éénloketsysteem niet wordt gebruikt om btw aan te geven over afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen. Overeenkomstig de bij de btw-richtlijn e-commerce toegevoegde artikelen 369 sexvicies tot en met 369 novovicies van de btw-richtlijn, moet de volledige btw bij invoer uiterlijk voor het einde van de maand volgend op de invoer aan de douane worden betaald. Die betalingstermijn is echter niet in overstemming met de in artikel 111 van het douanewetboek van de Unie vastgestelde termijn voor de volledige betaling van de

douaneschuld, waarbij uitstel van betaling mogelijk is tot het midden van de maand die volgt op de maand van invoer. Met dit voorstel wordt de termijn voor uitstel van betaling in het kader van deze bijzondere regeling afgestemd op die van het douanewetboek van de Unie⁸ (artikel 1, punt 12 van de onderhavige richtlijn).

In artikel 2 is bepaald dat de maatregelen van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2021, de datum waarop de desbetreffende bepalingen van de richtlijn e-commerce van toepassing worden.

⁸ PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 wat betreft de bepalingen inzake afstandsverkopen en bepaalde binnenlandse leveringen van goederen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Richtlijn 2006/112/EG van de Raad³, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad⁴, is bepaald dat indien een belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, hetzij afstandsverkopen van uit een derdelandsgebied of een derde land ingevoerde goederen in zendingen met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR faciliteert, hetzij de levering van goederen binnen de Gemeenschap door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan een niet-belastingplichtige faciliteert, de belastingplichtige die de levering faciliteert, wordt geacht die goederen zelf te hebben ontvangen en geleverd. Aangezien die bepaling een levering opsplitst in twee leveringen, moet worden bepaald aan welke levering de verzending of het vervoer van de goederen moet worden toegerekend teneinde de plaats van levering naar behoren te kunnen bepalen.
- (2) Hoewel een belastingplichtige die via een elektronische interface de levering van goederen aan een niet-belastingplichtige in de Gemeenschap faciliteert, de aan een niet in de Gemeenschap gevestigde leverancier betaalde btw volgens de bestaande regels in aftrek kan brengen, bestaat het risico dat laatstgenoemde de btw niet aan de belastingautoriteiten betaalt. Om dat risico te vermijden, dient de levering van de leverancier die de goederen via een elektronische interface verkoopt, vrijgesteld te zijn van btw, en moet die leverancier tegelijk het recht krijgen de voorbelasting met betrekking tot de aankoop of invoer van de geleverde goederen in aftrek te brengen.

¹ PB C van , blz. .

² PB C van , blz. .

³ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

⁴ Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad van 5 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG en Richtlijn 2009/132/EG wat betreft bepaalde btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkopen van goederen (PB L 348 van 29.12.2017, blz. 7).

- (3) Bovendien kunnen niet in de Gemeenschap gevestigde leveranciers die gebruikmaken van een elektronische interface voor de verkoop van goederen, voorraden aanhouden in verschillende lidstaten en in aanvulling op de intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, goederen uit deze voorraad leveren aan afnemers in dezelfde lidstaat. Momenteel vallen dergelijke leveringen niet onder de bijzondere regeling voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en voor diensten verricht door in de Gemeenschap doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen. Om de administratieve lasten te verlichten, moet aan de belastingplichtigen die de levering van goederen aan niet-belastingplichtigen in de Gemeenschap via een elektronische interface faciliteren en die geacht worden de goederen zelf te hebben ontvangen en geleverd, eveneens worden toegestaan deze bijzondere regeling te gebruiken voor de aangifte en de betaling van btw voor die binnenlandse leveringen.
- (4) Met het oog op de samenhang tussen de betaling van btw en van invoerrechten bij de invoer van goederen, moet de termijn voor de betaling van btw bij invoer aan de douane, indien de bijzondere regeling voor de aangifte en de betaling van btw bij invoer wordt gebruikt, worden afgestemd op de termijn betreffende het douanetarief van artikel 111 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad⁵.
- (5) In overeenstemming met de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie van 28 september 2011 over toelichtende stukken⁶ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om, in verantwoorde gevallen, de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van die stukken gerechtvaardigd.
- (6) Richtlijn 2006/112/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2006/112/EG wordt als volgt gewijzigd:

- (1) In titel V, hoofdstuk 1, afdeling 2, wordt het volgende artikel 36 ter ingevoegd:

"Artikel 36 bis

Indien een belastingplichtige geacht wordt goederen te hebben ontvangen en geleverd in overeenstemming met artikel 14 bis, wordt de verzending of het vervoer van de goederen toegerekend aan de levering die door die belastingplichtige wordt verricht."

- (2) Het volgende artikel 136 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 136 bis

Indien een belastingplichtige geacht wordt goederen te hebben ontvangen en geleverd in overeenstemming met artikel 14 bis, lid 2, verlenen de lidstaten vrijstelling voor de levering van die goederen aan die belastingplichtige."

⁵ Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

⁶ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

(3) In artikel 169 wordt punt b) vervangen door:

"b) door de belastingplichtige verrichte handelingen waarvoor overeenkomstig de artikelen 136 bis, 138, 142 en 144, de artikelen 146 tot en met 149, de artikelen 151, 152, 153 en 156, artikel 157, lid 1, onder b), de artikelen 158 tot en met 161 en artikel 164 vrijstelling is verleend;"

(4) In artikel 204, lid 1, wordt de derde alinea vervangen door:

De lidstaten kunnen de in de tweede alinea bedoelde mogelijkheid echter niet toepassen op een belastingplichtige in de zin van artikel 358 bis, punt 1, die gekozen heeft voor de bijzondere regeling voor diensten verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen."

(5) In titel XII wordt de titel van hoofdstuk 6 vervangen door:

"Bijzondere regelingen voor belastingplichtigen die diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen, goederen op afstand verkopen en bepaalde goederen binnenlands leveren".

(6) In titel XII, hoofdstuk 6, wordt de titel van afdeling 3 vervangen door:

"Bijzondere regeling voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, voor leveringen van goederen binnen een lidstaat door elektronische interfaces die die leveringen faciliteren, en voor diensten verricht door in de Gemeenschap doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen".

(7) Artikel 369 bis wordt als volgt gewijzigd:

(a) in de eerste alinea wordt punt 3 vervangen door:

"3. "lidstaat van verbruik":

- a) in het geval van de verrichting van een dienst, de lidstaat waar de dienst overeenkomstig titel V, hoofdstuk 3, wordt geacht te zijn verricht; of
- b) in het geval van een intracommunautaire afstandsverkoop van goederen, de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen naar de afnemer; of
- c) in het geval van de levering van goederen door een elektronische interface die deze levering faciliteert overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, indien de verzending of het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt, deze lidstaat.";

b) de volgende derde alinea wordt toegevoegd:

"Indien een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt, is de lidstaat van identificatie de lidstaat van waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd. Indien goederen worden verzonden of vervoerd vanuit meer dan één lidstaat, specificeert de belastingplichtige welke van deze lidstaten de lidstaat van identificatie is. De belastingplichtige is aan deze keuze gebonden gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren."

(8) Artikel 369 ter wordt vervangen door:

"Artikel 369 ter

De lidstaten staan de volgende belastingplichtigen toe van deze bijzondere regeling gebruik te maken:

- a) belastingplichtigen die intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verrichten;
- b) een belastingplichtige die de levering van goederen faciliteert overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, indien het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt;
- c) een niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige die diensten verricht voor een niet-belastingplichtige.

Deze bijzondere regeling is van toepassing op alle aldus door de betrokken belastingplichtige in de Gemeenschap geleverde goederen of verrichte diensten."

(9) In artikel 363 sexies wordt punt a) vervangen door:

"a) indien hij meldt dat hij niet langer leveringen van goederen of diensten verricht die onder deze bijzondere regeling vallen;"

(10) Artikel 369 septies wordt vervangen door:

"Artikel 369 septies

De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, dient voor elk kalenderkwartaal langs elektronische weg een btw-aangifte in bij de lidstaat van identificatie, ongeacht of al dan niet leveringen van goederen en diensten zijn verricht die onder deze bijzondere regeling vallen. De btw-aangifte wordt vóór het einde van de maand volgend op het verstrijken van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft, ingediend."

11) In artikel 369 octies worden de leden 1 en 2 vervangen door:

"1. De btw-aangifte bevat het in artikel 369 quinquies bedoelde btw-identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik waar de btw verschuldigd is, het totale bedrag exclusief btw van de volgende gedurende het belastingtijdvak verrichte leveringen die onder deze bijzondere regeling vallen, het totale bedrag van de btw daarover, uitgesplitst naar belastingtarieven, de geldende btw-tarieven:

- a) intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en goederenleveringen overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, indien de verzending of het vervoer van die goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt;
- b) diensten.

De btw-aangifte bevat ook wijzigingen met betrekking tot voorgaande belastingtijdvakken, zoals bepaald in lid 4 van dit artikel.

2. Wanneer goederen worden verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie, bevat de btw-aangifte ook het totale bedrag van de volgende onder deze bijzondere regeling vallende leveringen voor elke lidstaat van waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd:

- a) intracommunautaire afstandsverkopen van goederen die niet via een elektronische interface verlopen overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2;

- b) intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en goederenleveringen door een belastingplichtige overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, indien de verzending of het vervoer van die goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt.

Met betrekking tot de onder a) bedoelde leveringen bevat de btw-aangifte ook het individuele btw-identificatienummer of het fiscale registratienummer dat door elk van die lidstaten is toegekend.

Met betrekking tot de onder b) bedoelde leveringen bevat de btw-aangifte ook het individuele btw-identificatienummer of het fiscale registratienummer dat door elk van die lidstaten is toegekend, indien beschikbaar.

De btw-aangifte bevat de in dit lid bedoelde informatie, uitgesplitst naar lidstaat van verbruik."

- 12) In artikel 369 novovicies wordt lid 2 vervangen door:

"2. De lidstaten schrijven voor dat de in lid 1 bedoelde btw maandelijks verschuldigd is. De betalingstermijn is die welke geldt voor de betaling van de invoerrechten in vergelijkbare situaties."

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2020 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 januari 2021.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter